

SAYIŞTAY KARARLARI

- Genel Kurul Kararları
- Temyiz Kurulu Kararları

GENEL KURUL KARARI

Tarih : 01.03.2010

No : 5270/1

KONU

Yükseköğretim öğrencilerine yurt hizmeti sağlama görevleri Milli Eğitim Bakanlığına ait olup belediyelerce, mahallî müşterek ihtiyaçlar niteliğinde olmayan yüksek öğrenim öğrenci yurtlarının açılması ve işletilmesinin mümkün olmadığı hk.

Belediyelerin yükseköğretim öğrenci yurdu için bina tahsis edemeyecekleri, bu kapsamda belediye bütçesinden yapım, bakım, onarım, makine, teçhizat, kırtasiye ve demirbaş alımı ile bu yurtların işletilmesine ilişkin harcama yapıp yapmayacakları hususundaki tereddüt üzerine 832 sayılı Kanununun 31'inci maddesi uyarınca yazılan müzekkere hakkında 2. Dairece verilen 19.1.2010 tarihli ve 2010/7779/72619 sayılı karar okunarak,

Gereği görüşüldü:

Meselenin esasına geçilmeden önce, konuya ilişkin müzekkerenin, Genel Kurulda görüşülüp karara bağlanmasının mümkün olup olmadığı hususu üzerinde duruldu.

832 sayılı Sayıştay Kanununun, 14'üncü maddesinin (c) fıkrasında *"Birinci başkan tarafından görüşülmesi istenen konular hakkında karar verir"* hükmü ile 17'nci maddesinin ikinci fıkrasında *"Genel Kurul bu kanunla kendisine verilmiş olan görevleri yapar ve Birinci Başkan tarafından incelenmesi istenen diğer konu ve işlemleri görüşerek karara bağlar"* hükümleri gereği, müzekkerenin Birinci başkan tarafından bir daireye gönderilerek dairenin görüşü alındıktan sonra Genel Kurula getirildiği görülmüştür.

Müzekkerenin, 832 sayılı Sayıştay Kanununun 31'inci maddesinin son fıkrasında yer alan *"Bu Kanun gereğince yapılacak inceleme ve denetlemeler sırasında harcamaların ilişkin bulunduğu mevzuat yorumu müsaait görüldüğü takdirde keyfiyet Sayıştay görüşü tespit edilmek üzere Birinci Başkanlığa"*

bildirilir ve alınacak sonuca göre işlem yapılır.” hüküm gereği Sayıştay görüşünün tespiti amacıyla yazıldığı anlaşılmıştır.

Denetçilerin inceleme ve denetlemeler sırasında harcamaların ilişkin bulunduğu mevzuatı yoruma müsait görmeleri halinde, Sayıştay görüşünün tespiti için, konuyu bir müzekkere ile Başkanlığa bildirecekleri Sayıştay Denetçi ve Raportörlerinin Denetim ve Çalışma Usulleri Hakkında Yönetmeliğin 43'üncü maddesinde düzenlenmiştir. Yerinde yapılan denetim sonucu denetçi tarafından tereddüt duyulması nedeniyle konu hakkında müzekkere yazıldığından, tereddütün giderilmesi, denetçilere ve idareye yol gösterici olması bakımından karar verilmesi gereklidir.

Sayıştay Denetçi ve Raportörlerinin Denetim ve Çalışma Usulleri Hakkında Yönetmeliğin Grup Şeflerinin İmzalamakla Yükümlü Olduğu Konu ve İşlemler başlıklı 65'inci maddesinde, bu yönetmeliğin 43'üncü maddesinin (C) bendine göre yazılan müzekerelerin grup şefi tarafından uygun görülerek veya karşı düşünce yazılarak imza edildikten sonra işleme konulacağı hükmü altına alınmıştır. Anılan yönetmeliğin 68'inci maddesinde denetçilerin, grup şefleri ve raportörler ile yerinde inceleme ekip şeflerine karşı birinci derecede sorumlu oldukları yer almıştır. Müzekkereyi yazan denetçinin, ilgili hesabı yerinde inceleyen, aynı zamanda hesabın ekip şefi ve raportörü olduğu görülmüştür. Dolayısıyla müzekkere, ekip şefi olması nedeniyle sadece denetçisi tarafından imzalanmış olması usulen yeterli olup, denetçinin dairede görev yapmasından dolayı ilgili Daire Raportörünce de imzalanmasına gerek bulunmamaktadır.

Müzekkere, 832 sayılı Sayıştay Kanununun 31'inci maddesinin son fıkrasında belirtilen şartlar dahilinde yazılmış, yani yapılan inceleme ve denetleme sırasında, harcamaların ilişkin bulunduğu mevzuat yoruma müsait görülmüş, mevzuatın uygulanması hakkında tereddüt oluşmuş ve keyfiyet Sayıştay görüşü tespit edilmek üzere Başkanlığa iletilmiş, mevzuat hakkındaki bu tereddütün giderilebilmesi için Sayıştay görüşünün tespit edilmesi gerektiğinden, söz konusu uygulama ve bu uygulamayla ilgili denetim ve incelemeler devam ettiğinden, konu hakkındaki tereddütün giderilmesi önem arz etmektedir.

Öte yandan, anılan 31'inci madde uyarınca müzekkere yazılabilmesi için, bu konuda daire kararlarının olup olmadığını araştırmaya gerek

bulunmamaktadır. Ayrıca konu hakkında bir dairede karar verilmiş olması, konunun müzakere edilerek görüş tespit edilmesine engel değildir.

Bu nedenlerle, 832 sayılı Kanununun 31'inci maddesine uygun olarak yazılan müzekkerede belirtilen konunun esastan görüşülmesi gerektiğine, çoğunlukla karar verilerek müzekkerede belirtilen tereddüt konusunun müzakeresine geçildi.

İstanbul Beşiktaş Belediyesi Muhasebe Birimi 2008 mali yılı hesabının yerinde incelenmesi esnasında, 5.4.2007 tarihli ve 2007/20 nolu meclis kararıyla, belediyeye ait Yıldız mahallesi 62 Pafta, 252 Ada 9 Parsel üzerindeki taşınmazın yükseköğretimdeki kız öğrenciler için yurt binası, Gayrettepe Mahallesi 246 DY 3B Pafta 1436 Ada 30 Parsel üzerinde bulunan taşınmazın da yükseköğretimdeki erkek öğrenciler için yurt binası (konukevi) olarak tahsis edildiği, belediye bütçesinden yapım, bakım-onarım, makine-teçhizat, kırtasiye ve demirbaş alımları ile işletilmesine yönelik harcamaların yapıldığının tespit edildiği görülmüştür.

5393 sayılı Belediye Kanununun "Belediyenin görev ve sorumlulukları" başlıklı 14'üncü maddesinde belediyelerin görev ve sorumlulukları açık bir şekilde düzenlendiğinden yapılan uygulamanın doğruluğu konusunda tereddüte düşülmesi üzerine, 832 sayılı Sayıştay Kanununun 31'inci maddesi ile Sayıştay Denetçi ve Raportörlüklerinin Denetim ve Çalışma Usulleri Hakkında Yönetmeliğin 43'üncü maddesi uyarınca konu hakkında tereddüt müzekkeresi yazıldığı anlaşılmıştır.

Anyasanın 127'nci maddesine göre; mahallî idareler il, belediye veya köy halkının mahallî müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kuruluş esasları kanunla belirtilen ve karar organları, gene kanunda gösterilen, seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzel kişileri olup, mahallî idarelerin kuruluş ve görevleri ile yetkileri, yerinden yönetim ilkesine uygun olarak kanunla düzenlenmesi gerekmektedir.

5393 sayılı Belediye Kanununun "Belediyenin görev ve sorumlulukları" başlıklı 14'üncü maddesinde, "Belediye, mahallî müşterek nitelikte olmak şartıyla;

a) İmar, su ve kanalizasyon, ulaşım gibi kentsel alt yapı; coğrafi ve kent bilgi sistemleri; çevre ve çevre sağlığı, temizlik ve katı atık; zabıta, itfaiye, acil yardım, kurtarma ve ambulans; şehir içi trafik; defin ve

mezarlıklar; ağaçlandırma, park ve yeşil alanlar; konut; kültür ve sanat, turizm ve tanıtım, gençlik ve spor; sosyal hizmet ve yardım, nikâh, meslek ve beceri kazandırma; ekonomi ve ticaretin geliştirilmesi hizmetlerini yapar veya yaptırır. Büyükşehir belediyeleri ile nüfusu 50.000'i geçen belediyeler, kadınlar ve çocuklar için koruma evleri açar.

b) Devlete ait her derecedeki okul binalarının inşaatı ile bakım ve onarımını yapabilir veya yaptırabilir, her türlü araç, gereç ve malzeme ihtiyaçlarını karşılayabilir; sağlıkla ilgili her türlü tesisi açabilir ve işletebilir; kültür ve tabiat varlıkları ile tarihî dokunun ve kent tarihi bakımından önem taşıyan mekânların ve işlevlerinin korunmasını sağlayabilir; bu amaçla bakım ve onarımını yapabilir, korunması mümkün olmayanları aslına uygun olarak yeniden inşa edebilir. Gerekliğinde, öğrencilere, amatör spor kulüplerine malzeme verir ve gerekli desteği sağlar, her türlü amatör spor karşılaşmaları düzenler, yurt içi ve yurt dışı müsabakalarda üstün başarı gösteren veya derece alan sporculara belediye meclisi kararıyla ödül verebilir. Gıda bankacılığı yapabilir.

Hizmetlerin yerine getirilmesinde öncelik sırası, belediyenin malî durumu ve hizmetin ivediliği dikkate alınarak belirlenir.

Belediye hizmetleri, vatandaşlara en yakın yerlerde ve en uygun yöntemlerle sunulur. Hizmet sunumunda özürlü, yaşlı, düşkün ve dar gelirli durumuna uygun yöntemler uygulanır.

Belediyenin görev, sorumluluk ve yetki alanı belediye sınırlarını kapsar.

Belediye meclisinin kararı ile mücavir alanlara da belediye hizmetleri götürülebilir." şeklinde belediyelerin görev ve sorumlulukları açık biçimde belirlenmiştir.

Belediyeler, kanunda açık şekilde düzenlenmiş olan bu görev ve sorumluluklarını yerine getirirken aynı Kanunun "Belediyenin giderleri" başlıklı 60'uncü maddesinde sayılan giderleri yapabileceklerdir. Buna göre, belediye bütçesinden yapılan harcamanın, öncelikle mahallî müşterek bir ihtiyacın karşılanmasına yönelik olması, 5393 sayılı Belediye Kanununun 14'üncü maddesinde belirtilen görev ve sorumluluklar arasında bulunması ve aynı Kanunun 60'uncü maddesinde sayılan giderler arasında yer alması gerekir. Oysa 5393 sayılı Belediye Kanununda, yükseköğrenim öğrencileri için

yurt açmak ve işletmek, belediyenin görevleri arasında gösterilmediği gibi, bu yurtlar için yapılacak giderler de belediyelerin yapabileceği giderler arasında yer almamaktadır.

Diğer yandan, bir hizmetin mahalli müşterek ihtiyaç olarak nitelenebilmesi için; herhangi bir yerel yönetim biriminin sınırları içinde yaşayan kişi, aile, zümre ya da sınıfın özel çıkarlarını değil, aynı yörede birlikte yaşamaktan doğan eylemlerle durumların yarattığı, yoğunlaştırdığı ve güncelleştirdiği, özünde yerel ve kamusal hizmet karakterinin ağır bastığı ortak ihtiyaç ve beklentileri ifade etmesi gerekmekte olup, belediyeler belediye sınırları içerisindeki mahalli müşterek ihtiyaçları yasalarla sınırları belirlenmiş alanlarda özerk bir biçimde yerine getirebilmeleri gerekmektedir. Nitekim Anayasa Mahkemesinin 24.1.2007 tarihli, E.2005/95 ve K.2007/5 sayılı kararıyla; 5393 sayılı Belediye Kanununun 14'üncü maddesinin ikinci fıkrası olan *"Belediye, kanunlarla başka bir kamu kurum ve kuruluşuna verilmeyen mahallî müşterek nitelikteki diğer görev ve hizmetleri de yapar veya yaptırır."* hükmü iptal edilmiştir. Dolayısıyla, belediyelerin hangi mahalli müşterek ihtiyacın giderilmesine yönelik hizmet yürütebileceği ve bu hizmetin sınırlarının kanunla belirlenmiş olması gerekmektedir.

3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun "Görev" başlıklı 2'nci maddesinde; yükseköğrenim gençliğinin barınma, beslenme ihtiyaçlarını ve maddi yönden desteklenmelerini sağlama görevi Milli Eğitim Bakanlığına verilmiştir. Bu Kanunun "Bağlı Kuruluşlar" başlıklı 55'inci maddesinde yer alan Yükseköğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü, Milli Eğitim Bakanlığının yükseköğrenim gençliğinin barınma, beslenme ihtiyaçları ile maddi yönden desteklenmelerini sağlama görevini yerine getirmektedir.

351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanununun "Kurumun Amacı" başlıklı 2'nci maddesinde; kurumun amacının, yükseköğrenim gören öğrencilere bu kanun gereğince kredi vermek, yurtlar yaptırmak ve yurt işletmesini sağlamak suretiyle Türk gençlerinin yükseköğrenimlerini, sosyal ve kültürel gelişmelerini kolaylaştırmak olduğu ifade edilmiş, "Yurtların Üniversitelere Devri" başlıklı 22'nci maddesinde, Bayındırlık Bakanlığınca inşası ve donatımı tamamlanan yurtlarla, bu kanunla Kuruma intikal edecek bütün yurtlar işletilmek üzere Kurumca üniversitelere tahsis olunacağı ifade edilmiş, "Mevcut Yurt ve Aşevleri" başlıklı Geçici 1'inci

maddesinde, 5375 sayılı kanun gereğince Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yönetilmekte olan yurt ve aşevlerine ait bütün gayrimenkuller ile tesis ve menkuller bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Maliye ve Milli Eğitim Bakanlıklarınca görevlendirilecek üçer memurdan kurulan bir komisyon tarafından değerleri tesbit olunarak bu kuruma teslim edileceği hüküm altına alınmıştır.

5661 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrenci Yurtları ve Aşevleri Hakkındaki Kanuna Ek Kanununun 1'inci maddesinde, gerçek ve tüzelkişiler tarafından yemekli ve yemeksiz öğrenci yurtları ve buna benzer kurumlar açılması ve işletilmesinin Milli Eğitim Bakanlığının iznine bağlı olduğu ve Milli Eğitim Bakanlığının bu gibi yurt ve kurumları tesbit edeceği esaslara göre denetleyeceği düzenlenmiştir.

3.12.2004 tarih ve 25659 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Özel Öğrenci Yurtları Yönetmeliğinin "Kapsam" başlıklı 2'nci maddesinde, yönetmeliğin, Türkiye Cumhuriyeti uyruklu gerçek kişiler ile özel hukuk tüzel kişilerine ait yurtların açılması, devri, nakli ve kapatılması, açılma izninin verilmesinde dikkate alınacak esaslar ile bunların yönetilmesi, işletilmesi, denetlenmesi ve öğrenci disiplin işlerine ilişkin hükümleri kapsadığı ve yönetmelik hükümlerinin, kamu kurum ve kuruluşlarına ait yurtlar hakkında uygulanmayacağı ifade edilmiştir.

Bu nedenlerle Anayasal ve yasal çerçevede, yükseköğrenim öğrencilerine yurt hizmeti sağlamak görevi Milli Eğitim Bakanlığına verilmiş olup, Bakanlık bu görevini, bağlı kuruluşlarından birisi olan Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü aracılığı ile yerine getirmektedir. İstisnai olarak, Türkiye Cumhuriyeti uyruklu gerçek kişiler ile özel hukuk tüzel kişilerine yurt açılması ve işletilmesi imkânı verilmiştir. Ancak, mevcut mevzuat hükümleri çerçevesinde, yükseköğrenim öğrencilerine yurt hizmeti verilmesinin, adil ve dengeli olması yönünde tek merkezden yürütülmesi amaçlanmaktadır. 5661 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde de gerçek ve tüzelkişiler tarafından yemekli ve yemeksiz öğrenci yurtları ve buna benzer kurumlar açılması ve işletilmesi Milli Eğitim Bakanlığının izniyle olabilmekte ve Milli Eğitim Bakanlığınca bu gibi yurt ve kurumların tespit edeceği esaslara göre denetlenmesi gerekmektedir. Bu çerçevede, Milli Eğitim Bakanlığından izin alınmaksızın yüksek öğrenim öğrenci yurtlarının açılması ve işletilmesi mümkün değildir.

5393 sayılı Belediye Kanununun 14'üncü maddesine göre, Belediye, mahallî müşterek nitelikte olmak şartıyla, konut ile gençlik ve spor hizmetlerini yapar veya yaptırır. Ancak yükseköğrenim gençliği için yapılacak yurt binaları bu maddedeki konut kapsamında değildir. Yurt binası ihtiyacı müşterek nitelikli bir ihtiyaç olmakla beraber mahalli bir ihtiyaç değildir. Yurt ihtiyacı genel bir ihtiyaçtır. Belediyelerin gençlik ve spor hizmeti kavramı daha ziyade gençliğe bedeni spor hizmetlerinde destek olmak, malzeme ve tesisler kurmak yönüyle gerçekleştirilir. Maddede geçen gençlik ifadesinden yükseköğrenimdeki gençlere yurt binası yapılacağı, işletilebileceği ve harcamalarının karşılanacağı anlamını çıkarmak mümkün değildir. Yine mahallî müşterek nitelikte olmak şartıyla öğrencilere malzeme vermek ve gerekli desteği sağlamak belediyelerin görevleri arasında olup, bu destek yurt binası yapma şeklinde değil kırtasiye gibi aynı yardımlar şeklinde yapılabilecek desteklerdir.

Bu itibarla; yükseköğrenim öğrencilerine yurt hizmeti sağlama görevleri Milli Eğitim Bakanlığına ait olup belediyelerce, mahallî müşterek ihtiyaçlar niteliğinde olmayan yüksek öğrenim öğrenci yurtlarının açılması ve işletilmesinin mümkün olmadığına, çoğunlukla karar verildi.

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 02.02.2010

No : 31094

Belediye adına ihale edilen iş kapsamına alınan çeşitli kamu kuruluşlarına ait yapım işlerinin fiilen yapılmadığı halde ödemede bulunulduğu gerekçesiyle verilen tazmin hükmünün, ibraz edilen yeni belgelerin gerçekleri yansıtmadığı gerekçesiyle tasdiki hk.

Duruşma talep eden dilekçi vekili ile Sayıştay Savcı vekilinin dinlenilmesinden ve dosyada mevcut belgelerin incelenmesinden sonra gereği görüldü:

868 sayılı ek ilam ile; Belediye adına ihale edilen iş kapsamına alınan çeşitli kamu kuruluşlarına ait yapım işlerinin fiilen yapılmadığı halde ödemede bulunulduğu gerekçesiyle, liraya tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; ayrıntıya girmeden önce genel olarak temyiz sebeplerini maddeler halinde açıklamak zorunluluğu bulunduğunu ve bunların;

a- Kanuna aykırılık,

Yerinde yapılan denetimin, belediye görevlilerinin art niyetli ve hazineyi zarara uğraticı emellerle çalıştıkları varsayımı ve gözlemleriyle yapıldığını, denetçinin kendi düşüncelerini rapora derç ettiğini, tutanakların düzenlenmesinde de o iş ve mahalde görevli olmayan teknik görevlilere ve işin kontrol mühendisine hazırlatılan tutanakların içerikleriyle ilgili itiraz etmelerine imkan verilmeyerek dikte ettirildiğini, 2003 ve 2004 yılı hesaplarını kapsayan bu denetimden önceki yıllar ve sonraki yıllara ait Sayıştay denetimlerinde bu tür suçlamalarda bulunulmadığını, denetçinin incelemeleri sırasında sadece yasal mevzuat açısından değerlendirme yaptığını, Türkiye koşullarında belediyelerin yasal prosedürü uygulamada karşılaştıkları gerçek zorlukları göz önünde bulundurmadığını,

b- Yetkiyi aşmak,

Yapılan denetimler sırasında teknik bilirkişiler kullanılsaydı, imalatlar ile ilgili noksanlık, hata, aksaklıkların daha tutarlı değerlendirilmesinin mümkün olacağını,

c- Yargılama usullerine riayet etmemek,

Rapor yargılanırken, sorumluların savunmaları göz ardı edilerek hüküm verildiğini, Denetçi görüşü doğrultusunda karar verilerek ilamın hükmüne bağlandığını,

d- Yürürlükteki 1580 sayılı Belediyeler Kanunu'ndaki yetersizliklerinin yasa koyucu tarafından yıllarca gözlemlendiğini ve sonuçta 5393 sayılı Yasanın yürürlüğe konulduğunu, 5393 sayılı Belediyeler Kanunundaki değişiklikle Belediyelerin yaptığı kamu hizmeti sınırları genişletilerek, ilama konu bu kuruluşlara yapılan yapım ve onarım hizmetlerinin yeni Yasada yasallaştırılarak hüküm altına alındığını,

e- Belediye Başkan ve görevlileri hakkında, suç duyurusunda bulunulduğunu ve bu konuda yapılan inceleme, araştırma ve denetim sonucunda Büyükşehir Belediyesi Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın 07.12.2006 tarih ve 270/2006.11 sayılı ARAŞTIRMA RAPORUNUN dilekçe ekinde arz edildiğini, Raporun GENEL SONUÇ bölümünde; yapılan denetimler sonucu; "bahse konu imalatların tamamının kamuya ait okul hastane v.b binalar olması, aciliyet gerektirmesi, halkın yararına olması, ihale keşif bedelini aşmadığından kamu zararı bulunmaması ve devam eden yıllarda, bu nevi uygulamalardan kaçınılması nedenleriyle sorumlular hakkında 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması hakkında Kanun'a göre Ön inceleme yaptırılmaması gerektiği genel kanaat ve sonucuna varılmıştır" denildiğini,

YÜRÜTMENİN DURDURULMASINI GEREKTİREN SEBEPLER:

Tazmin kararı ile ilgili olarak 832 sayılı Sayıştay Yasası'nın 64 ve 45 inci maddelerine göre "ilamların İnfazı" hakkında Temyiz sebepleriyle ilgili itirazlarımız Temyiz Kurulu Kararı ile kesinleşinceye kadar "yürütmenin durdurulması" talebinin değerlendirilmesini,

I- GENEL AÇIKLAMALAR:

İlgili Kamu kuruluşlarındaki yapım ve onarım işleri, bizzat o kuruluş amirinin Belediyeye yazılı veya sözlü dileğini iletmesinden sonra, bizzat o kuruluş amirinin de imzası bulunan tutanaklarla gerçekleştirildiğini, günümüz Türkiye'sinde bütçe yetersizliklerinin hangi boyutlarda olduğunun ve kamu kurumlarının birçok ihtiyaçları için Belediyelerden yardım taleplerinin

olduğunu, bu kurumlarca yapılması zorunlu olan yapım ve onarım işlerinin belediye imkanları ile giderildiğini,

13/07/2005 tarih ve 5393 sayılı Belediyeler Kanunu'ndaki değişiklikle bu kuruluşlara yapılacak yapım ve onarım hizmetlerinin yasallaştırıldığını, yapılan uygulamaların art niyet, görevi ihmal ve görevi savsaklama gibi sorumsuzluklardan kaynaklanmadığını, Belediyeyi zarara uğratma gibi bir amaç taşımadığını, söz konusu inşaat ve onarım işlerinin tüm halkının gözleri önünde icra edildiğini, hazine zararının söz konusu olmadığını,

TEMYİZ KONUSU OLAY:

Müteahhit İnş. Proje ve Taah. Merkezi'nin yüklenimindeki- TL. ihale bedelli "..... Belediyesi Hizmet Binalarının Bakım Onarım İş'i'ne ait hakedişlerle ilgili olarak, 13 ayrı mahalde yapıldığı kabul edilerek hakedişlere dahil edilen inşaat işlerine ilişkin imalatlardan 10 ayrı mahaldekilerin yapılmadığı gerekçesiyle, Sayıştay 2. Dairesince- TL tutarında tazmin hükmü verildiğini, yapılan imalatlar için hizmet verilen kamu kuruluşlarının yetkilileri tarafından hizmetin yapıldığına ilişkin tutanaklar imzalandığını, asılları belediyede olan tutanakların fotokopilerinin ekte sunulduğunu, bu belgelerde görüleceği üzere- TL'lik sözleşme kapsamına 2004 yılında Sayıştay'ca tazmin hükmedilen- liranın da bulunduğunu,

Yapılan imalatların tümünün gerçek gereksinimler karşılığı olduğunu, gerek 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanunu'nun 13, 28 ve değişik 22 inci maddeleri hükümlerine, gerekse tahakkuk belgelerinin şekil ve içerik yönünden mevzuata uygun ve doğru olması ilkelerine tamamen uyulduğunu,

Fazla ödeme olarak nitelendirilen imalatların, zaman yetersizliği nedeniyle ayrı ihale konusu yapmak yerine, söz konusu Onarım İş'i Yüklenicisine yaptırılarak bitirildiğini ve bedellerinin de verile emirlerine ekli hakedişlere yansıtıldığını,

Anayasanın yerel yönetimleri düzenleyen 127. maddesinde, yerel yönetimlerin "İl, belediye veya köy halkının mahalli müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulacaklarının" açık biçimde belirtildiğini, belediyenin de; "belde sakinlerinin mahalli müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak üzere kurulan ve karar organı seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan, idarî ve mali özerkliği sahip kamu tüzel kişisi" şeklinde tanımlandığını,

5393 sayılı Belediyeler Kanunu'nun 14. maddesinin bu harcamalara izin verdiğini, yapılan işlerin, bir okulun göçmek üzere olan ve Milli Eğitim imkanları ile yapılamayan bahçe duvarının tamir edilmesi örneğindeki ve bunun gibi işler olduğunu, fazla ve yersiz ödeme yapılmadığını, Sözleşme Eki Özel İdari Şartname' nin 4 üncü maddesinde aynen;

"İdare isterse bakım ve onarım yapılacak binalarda özel detay ve son halinin rölevesini değiştirebilir ve yükleniciden yeni proje, detay ve kesit isteyebilir. Mahal listesinde belirtilen imalatlarda değişiklik yapılabilir" hükmünün yer aldığını;

İdarenin; Sözleşme eki Özel İdari Şartname' nin 4 üncü ve Tip Sözleşme'nin 25 inci madde hükümleri ile Yapım işleri Genel Şartnamesi'nin 13 ve 14 üncü maddelerinin içerdiği hükümlere istinaden, Ana Sözleşmeye ekli projeler ve işin yapılacağı mahallerde, (acil ve mevsim koşulları gereği yapılması zorunluluklarını göz önünde bulundurarak) değişiklik yaparak bir kısım yapım ve onarım işinden önce, aşağıdaki iş mahallerinin yapım ve onarım işlerini aynı yükleniciye uygun rayiç ve birim fiyatlarla yaptırarak söz konusu işe ait hakedişlere dahil edilmesine onay vererek, bedelinin yükleniciye ödendiğini,

Bu iş kapsamında yapılmış imalatlar içinde yer alan ve Sayıştay 2. Dairesince tazmin hükmü çıkan -lira kapsamındaki imalatlara ilişkin listenin savunma ekinde sunulduğunu,

Yine savunma ekinde bulunan Belediyesi 2003-2004 Faaliyet raporunun 61. sayfasında "Fen İşleri Müdürlüğü" faaliyetleri başlığı altında;

İlçede mevcut 80 adet okun bahçelerinin düzenlenmesi, asfalt bordur yapımı, Atatürk Büst Kaidesi yapımı, baba dikimi, spor sahalarının yapımı, WC tamiratları, bahçe duvarı ve korkulukların tamiratları, iç, dış boyaların yapılması, çatı onarımları, elektrik ve aydınlatma tamiratlarının yapıldığının açıkça belirtildiğini,

Yukarıda açıklanan yasal gerekçeler ve Temyiz nedenleri ve gerçek Türkiye koşullarının göz önünde bulundurularak, mevzuata uygun bir şekilde Kamu hizmeti olarak yapılan söz konusu inşaat ve onarım işleriyle ilgili olarak verilen tazmin hükmünün kaldırılmasını,

Talep etmiştir.

Rapor dosyası ve eklerinin incelenmesinde, '..... Belediyesi Hizmet Binalarının Bakım-Onarım İnşaatı' işi adı altında, belediyeye bağlı 13 ayrı hizmet birimini kapsayacak şekilde, 11.08.2003 tarihinde müteahhit İnş. Proje ve Taahhüt Merkezine 4734 sayılı kanuna göre- liraya ihale edildiği, 2003 yılında 1 ve 2 nolu hakedişlerin, 2004 yılında 3,4,5 ve 6 (Kesin) no'lu hakedişlerin ödenerek 16.03.2004 tarihinde geçici kabul yapılarak % 19,74 keşif artışı ile birlikte işin sözleşme fiyatları ile- liraya bitirildiği anlaşılmaktadır.

Hesabı inceleyen denetçi ve işin kontrol mühendisinin de dahil olduğu ve Belediye Başkanlığınca denetimlerde yardımcı olmak amacıyla görevlendirilmiş iki inşaat mühendisinden müteşekkil komisyon marifetiyle sözleşme kapsamındaki 13 ayrı birimlerin tümü gezilerek 2004 yılında bedeli ödenen hakediş ekleri olan metraj cetvellerinde gösterilen imalat kalemlerinin fiili tespitleri yapılmıştır. 8.6.2004 tarihli tespit tutanağına göre; söz konusu 13 ayrı birime ait imalatların 10'unda yapıldığı belirtilen imalatların bulunmadığı, ancak bedellerinin ödendiği kayıt altına alınmıştır.

Hakediş eki metraj cetvellerinde yerleri gösterilerek bedeli ödenen sözleşme kapsamındaki birimlerde yapılmadığı fiili denetim sonucu tespit edilen imalat kalemleri tek tek ayrılarak, yapılmayan ancak yapılmış gibi gösterilerek bedeli ödenen iş tutarının 2004 yılı için- lira olduğu belirlenmiştir.

1050 sayılı kanunun 7. maddesinde devlet giderinin devlet adına yapılan bir hizmet karşılığı olarak yapılmasının mümkün olduğu, 13. maddesinde memurların düzenledikleri evrakın doğruluğundan ve kanunlara uygunluğundan sorumlu oldukları, 22. maddesinde giderin gerçek gereksinme karşılığı olmasından görevli olanların sorumlu olduğu ve mevcut olmayan inşaat ve onarım var gibi gösterilerek gerçek dışı belge düzenlenmesi halinde ceza kanunlarına göre işlem yapılmasını, 28. maddesinde devletçe ödenecek giderlerin bütçede gösterilmesi gerektiği belirtilmektedir.

Dilekçi, sözleşme kapsamında bulunan 13 ayrı belediye biriminde işlerin yapılmadığını kabul etmektedir. Ancak, bu imalatların sözleşme kapsamı dışında çeşitli kamu kuruluşları (MEB'na bağlı okullar, adliye binası, sağlık ocağı, hastane, polis karakolu) taksi durağı ve mahalle camilerinde, imalat yerlerinin ve projelerin değiştirilerek yapıldığını iddia etmektedir. Dolayısıyla 08.06.2004 tarihli tutanakla belgelendirilen imalatların, sözleşme kapsamındaki birimlerde yapılmadığı dilekçi tarafından dolaylı olarak ifade edilmektedir.

Belediye hizmet birimleriyle ilgili olmayan ve belediyenin görev kapsamı dışında kalan bazı kamu kuruluşlarına ait onarım bedellerinin belediye bütçesinden karşılanması 1580 sayılı Belediye Kanunu ile 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanununa aykırıdır. Bu kuruluşlara ait onarım işlerin yapılması mümkün olduğu varsayılsa bile, bunun usulü, bir taahhüt kapsamı içine başka işlerin içine gizlenerek yaptırılması değil, bu işler için ayrıca yasalara uygun olarak ihaleye çıkılarak yapılmasıdır. Bu işler için usulüne uygun olarak ihale yapılmadığı gibi, usulüne uygun ilave keşifler tanzim edilerek adı geçen Belediyesi Hizmet Binalarının Bakım Onarım İnşaatı kapsamında da yaptırılmamıştır. Yani resmi belgeler kapsamında bu işlerle ilgili hiçbir kayıt bulunmamaktadır. Bunun kabul edilmesi, yasalar yok sayılarak yapım işleri yaptırılması anlamına gelir ki, bu durumu, idarelerin yasalara uygun işlem yapmalarını öngören hukuk devleti ilkesi ile bağdaştırmak mümkün değildir.

Dilekçi tarafından yapıldığı iddia edilen onarımlara ilişkin belgeler ile taahhüt konusu olan hakedişler incelendiğinde, işin geçici kabulünün yapıldığı tarihin 16.03.2004 olmasına rağmen, dilekçede belirtilen onarım işlerinin hakedişlerde yer almadığı ve hakedişlerin işin keşfinde belirtilen mahallerde yapılan imalatlara göre düzenlendiği görülmektedir. İdare tarafından değişik mahallerde yaptırılmasına karar verilen işlere ilişkin herhangi bir belge (keşif artışı, yeni imalat oluru, v.b) hakediş raporlarında yer almamaktadır. Ayrıca dilekçi tarafından dilekçe ekinde yapılan işlerle ilgili olarak verilen bilgi ve belgelerde de çeşitli tutarsızlıklar yer almaktadır. Tutanakların üç tanesinde herhangi bir imza bulunmamakta, bazılarında tarih bulunmamakta, bazılarındaki tarih ise geçici kabul tarihinden sonraki bir tarihe ait bulunmaktadır. Bütün bu tutarsızlıklar ve çelişkiler de, yerinde denetim sırasında istenip verilmeyen fakat sonradan savunma eki olarak gönderilen tutanak, metraj cetvelleri ve çizimlerin gerçekleri yansıtmadıklarını göstermektedir.

Açıklanan bu sebeplerle, dilekçi iddialarının reddi ile 868 sayılı ek ilam ile verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE,

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 30.03.2010

No : 31288

Valilikte görevli İl Basın ve Halkla İlişkiler Müdürüne özel hizmet tazminatının, diğer il müdürleri için öngörülen oran üzerinden ödenemeyeceği; tedavi giderinin fazla tahakkuk ettirilmesinde mevzuata aykırılık bulunduğundan, gerçekleştirme görevlisinin de sorumlu olduğu; memurlara öğle yemeği hizmeti bedelinin en az yarısının memurlarca karşılanması gerektiği hk.

Dosyada mevcut belgelerin incelenmesinden sonra gereği görüldü:

1- 284 sayılı ilamın 15. maddesi ile; Valilikte görevli İl Basın ve Halkla İlişkiler Müdürüne ait özel hizmet tazminatının fazla ödendiği gerekçesiyle, - YTL'ye tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; İçişleri Bakanlığı Taşra teşkilatında ihdas edilen İl Müdürlüğü kadrosuna İl Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü kadrosunun da dahil olduğunu, bu nedenle Yan Ödeme Kararnamesi 2 sayılı cetvelde yer alan özel hizmet tazminatı tutarının 9. gruptan hesaplandığını, İl Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü ile Valilikteki diğer İl Müdürlüğü kadrolarının eş değer unvanlar olduğunun Bakanlık personel mevzuatında açıkça belirtildiğini,

Belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir.

Devlet memurlarına 2006 yılı içinde ne kadar zam ve tazminat ödeneceği 17.04.2006 tarih ve 2006/10344 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile kayıt altına alınmıştır. Kararnameye ekli 2. sayılı cetvelde tazminat oranları gösterilmiştir. Cetvelin A bölümünde yer alan 9. grubun 5. sırasında; İl Nüfus ve Vatandaşlık Müdürü, İl Yazı İşleri Müdürü, İl İdare Kurulu Müdürü, İl Mahalli İdare Müdürü, İl Sivil Savunma Müdürü, İl Planlama ve Koordinasyon Müdürü, Dernekler İl Müdürü, İl Özel İdare Müdürü yer almakta, fakat İl Basın ve Halkla İlişkiler Müdürü yer almamaktadır. 10 grubun 5. sırasında ise; Şube Müdürü, Müdür, Muhakemat Müdürü, Sayman, Başkan, Başuzman kadroları yer almaktadır. Bu durumda İl Basın ve Halkla İlişkiler Müdürüne ait tazminat oranı, 10 grupta yer alan yüzde 135 oranı olmaktadır. Dilekçinin, İl

Basın ve Halkla İlişkiler Müdürünün Valilikte görevli diğer İl Müdürleri ile eşdeğer kadroya sahip olduğu şeklindeki iddiası, 9 grupta yer alanlar için öngörülmüş olan yüzde 145 oranında tazminat almasına dayanak olamaz. İl Basın ve Halkla İlişkiler Müdürü 9 grupta sayılmamıştır. Tazminat oranlarının cetvelde belirtilen kadro unvanlarına göre ödenmesi esastır.

Açıklanan gerekçelerle, 284 sayılı ilamın 15. maddesi ile verilen ve yerinde olan tazmin hükmünün TASDİKİNE,

2- 284 sayılı ilamın 16. maddesi ile; Üniversitesi Tıp Fakültesi Döner Sermaye İşletmesine ödenen tedavi giderinin fazla hesaplandığı gerekçesiyle,- YTL'ye tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; Üniversitesi Tıp Fakültesi Döner Sermaye İşletmesine yersiz olarak ödendiği belirtilen tutarın, Tıp Fakültesinin tahakkuk ettirdiği faturanın fazla tahakkuk ettirilmesinden kaynaklandığının tespit edildiğini, ödeme yapılması için gelen sağlık ödemelerine ilişkin belgelerin, kendi saymanlıkları tarafından incelendikten sonra kendi idarelerince tahakkuk işlemi yapıldığını, sonrasında ise, ödemeye yetkili merci olan muhasebe yetkililerinin uzmanlık alanlarına giren husus olduğu için ödeme evraklarının Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliğlerinde belirtilen hususlara uygunluğunun incelenerek ödeme yapıldığını, bu nedenle söz konusu fazla ödemenin hatalı hesaplanmasında ve ödenmesinde kendisinin herhangi bir kusurunun olmadığını, belirtmiştir.

Dilekçi fazla ödemenin, Tıp Fakültesi Döner Sermaye İşletmesinin fazla fatura tahakkuk ettirmesinden kaynaklandığını, bu faturaları kontrol etmenin de muhasebe yetkilisinin görevi olduğunu belirterek, kendisinin fazla ödemediği sorumlu tutulamayacağını iddia etmektedir. Gerçekleştirme görevlilerinin sorumluluğu 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi Ve Kontrol Kanunu 33. maddesinde düzenlenmiştir. Buna göre gerçekleştirme görevlisi; harcama talimatından ödeme belgesinin düzenlenmesine kadar konuyla ilgili belgeleri bir araya getirerek ödeme emrine bağlamak ve gider evrakını tekemmül ettirmekle görevlidir. Bu kapsamda hastane faturasının incelenmesi de onun görevidir. Muhasebe yetkilisinin sorumluluğunun düzenlendiği 61. maddesine göre; yetkililerin imzasını, ödeme belgelerinin tamam olup olmadığını, maddi hata bulunup bulunmadığını ve hak sahibinin kimlik bilgilerini kontrol etmekle sorumludur. İlamın konusu; Tedavi Yardımına İlişkin Bütçe Uygulama Talimatı uyarınca, aynı seansta birden fazla ameliyat yapılması halinde üst gruptaki

ameliyatın tam, diğerinin yarı fiyatla ödenmesi gerekirken, ikisinin de tam fiyattan ödenmesidir. İlamda maddi hata söz konusu olmayıp, mevzuata aykırılık bulunmaktadır. Bunların incelenmesi, muhasebe yetkilisine değil gerçekleştirme görevlisine aittir.

Açıklanan nedenlerle dilekçinin yerinde olmayan sorumluluk itirazının REDDİNE,

3- 284 sayılı ilamın 17. maddesi ile; Valilikte görevli memurlara verilen öğle yemeği bedelinin tamamının bütçeden karşılandığı gerekçesiyle- YTL'ye tazmin hükmü verilmiştir.

Dilekçi dilekçesinde; İçişleri Bakanlığı Strateji Geliştirme Daire Başkanlığı tarafından, Personel Genel Müdürlüğü kayıtlarında belirtilen Valilikte görev yapan personel sayısına göre, Devlet Memurları Yiyecek Yardım Yönetmeliği hükümleri doğrultusunda, toplam personel sayısının günlük tabldot bedelinin yarısının, 2006 yılı içerisinde üçer aylık dilimler halinde aktarıldığını,

Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliğinin 5. maddesindeki 'Kurum bütçelerine yiyecek yardımı karşılığı olarak konulan ödenek, memurlara yemek üzere kurulan yemek servisi, yardım sandığı, dernek veya bu mahiyetteki kuruluşa ödenir.' hükmü gereğince, Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu ile sözleşme yapıldığını,

Yönetmeliğin 3. maddesinde; 'Yiyecek yardımı yemek verme şeklinde yapılır. Yiyecek Yardımı haftalık çalışma süresi 40 saati aşmayan yerlerde öğle yemeği olarak verilir. Günün 24 saatinde devamlılık gösteren hizmetlerde çalışan memurlara, görevlerinin diğer yemek saatlerinde devam etmesi şartıyla üç öğüne kadar yemek verilebilir' amir hükmü gereğince; 2006 yılı içerisinde gelen 4 adet Ödenek Gönderme Belgesi ile personele yemek yardımı yapıldığını, uygulamanın ildeki tüm kurumlar için genel olarak belirlenen usul ve esaslara göre hazırlanmış sözleşme hükümlerine göre yapıldığını, bundan dolayı hukuka aykırı bir durumun söz konusu olmadığını, kaldı ki; 5018 Sayılı Kamu Mali Kontrol Kanununun 58. maddesinin 2. fıkrasında 'harcama öncesi kontrol görevi, ilgili kamu idaresinin yönetim sorumluluğu çerçevesinde mali kontrol yetkilisi tarafından yürütülür. Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin merkez dışı birimlerinde harcama öncesi kontrol görevi İl Defterdarlığı tarafından yürütülür.' denildiğini, Harcama öncesinde İl Defterdarlığı Muhasebe Müdürlüğü tarafından Harcama Yetkilisine herhangi bir tenkit ve/veya uyarıda bulunulmadığını,

İçişleri Bakanlığınca gönderilen 4 adet Ödeme emrinin, personel sayısı dikkate alınarak yemek bedelinin yarısı oranında gönderildiğinden dolayı, 2006 yılı için yapılan toplam YTL ödemenin hukuka uygun olarak yapıldığının açıkça görüldüğünü,

Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliği'nde belirtilen "yemek yardımının gerektirdiği giderlerin yemek maliyetlerinin yarısını aşmamak üzere, bu yönetmelik kapsamına dahil memur kadrosu adedine göre kurum bütçelerine konulacak ödeneklerle karşılanacağı ve yemek bedelinin bütçeden karşılanmayan kısmının yemek yiyenlerden alınacağı" hükmünün, her durumda yemek maliyetinin yarısının personelden karşılanacağı sonucunu doğurmadığını, kurum bütçesine yeterli ödenek konulmuş olması halinde, yemek maliyetinden daha azına bile tekabül etse Bütçe Uygulama Talimatında belirlenen asgari yemek bedelinin tahsil edilmesi ve geri kalan kısmının bütçeden ödenmesinin mevzuata aykırılık teşkil etmediğini, çünkü bütçeye bu amaç için konulmuş ödeneğin aşılmadığını,

Konuyla ilgili Temyiz Kurulunun ekte sunulan 23.05.2000 tarih ve 24760 sayılı kararının da, taraflarına tazmin edilen yemek bedeli ödemesiyle aynı mahiyette olduğunu,

Belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını talep etmiştir.

2006 yılı Bütçe Hazırlama Rehberinde Memurların Öğle Yemeğine Yardım ödeneğinin; "Dolu kadro sayısının merkezde % 90'ına kadar, taşrada % 60'ına kadar, bir gün üzerinden 2006 yılı için 1,16 YTL ve 250 gün üzerinden hesaplanacağı" ve toplam ödeneğin ilgili kurumun İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığının 05.3.1.05 kodundan takip edileceği kayıtlı bulunmaktadır. Bu esaslara göre belirlenen Şanlıurfa Valiliği personeline ait ödenek, İçişleri Bakanlığı tarafından dört adet ödeme emriyle YTL olarak gönderilmiştir. Valilik, Öğretmenevi ve Akşam Sanat Okulu ile sözleşme yaparak, YTL'ye personeline öğle yemeği hizmeti sağlamıştır.

Devlet Memurları Yiyecek Yardımı Yönetmeliği'nin 4. maddesinde; "Yiyecek yardımının gerektirdiği giderler, yemek maliyetlerinin yarısını aşmamak üzere, bu Yönetmelik kapsamına dahil memur kadrosu adedine göre kurum bütçelerine konulacak ödeneklerle karşılanır.

Ödenek dağıtımı yemek servisi kurulacak kurumdaki memur sayısı dikkate alınmak suretiyle yapılır.

Yemek bedelinin bütçeden karşılanamayan kısmı yemek yiyenlerden alınır” denilmektedir.

Bu madde hükmüne göre yemek maliyetinin yarısı kurum bütçelerine konulan ödenek ile karşılanacaktır. Kalan kısım yardımdan yararlanan memurlar tarafından karşılanmalıdır.

Öte yandan 2006 Yılı Merkezi Yönetim Bütçe Uygulama Talimatına göre; öğle yemeği hizmetinden yararlanan memurlardan 2006 yılı içinde 0,65 YTL ile 2.35 YTL arasında günlük yemek bedeli alınması uygun görülmüştür. Buna göre, kurum bütçesinden kadrolu memurların her gün yiyebileceği ihtimaline karşılık konulan yiyecek yardımı ödeneğinden yemek maliyetinin yarısını aşmamak üzere harcama yapılabilecektir.

Yemek maliyetinin bütçeden karşılanamayacak olan diğer yarısı yemek yiyenlerden karşılanacaktır. Yemek yiyenlerden alınacak yemek ücretleri tarifesi ise, her yılbaşında Bütçe Uygulama Talimatı ile asgari rakamlar üzerinden belirlenmektedir. Bütçe Uygulama Talimatı ile belirlenen miktarlar en az alınması gereken miktarı ifade etmektedir. Eğer bütçe uygulama talimatında belirtilen miktarlar üzerinden kişilerden tahsil edilen bedel, yemeğin maliyetinin yarısını karşılamaya yetmiyorsa kişilerden tahsil edilen miktarın yemeğin maliyetinin yarısını karşılayacak şekilde artırılması veya yemeğin maliyetinin düşürülmesi gerekmektedir. Aksi takdirde yemek maliyetinin yarısından fazla bir miktar bütçeden karşılanmış olacaktır ki bu da yiyecek yardımı yönetmeliğine aykırıdır.

Öğretmenevi ile protokol yapılarak sağlanan öğle yemeğinde, Valilikte görevli personelden herhangi bir yemek bedeli alınmamıştır. Bu durumda, Bütçe Uygulama Talimatı ile belirlenen asgari rakamlara göre, yemek yardımından yararlanan memurlardan alınacak katkı payı kendilerinden tahsil edilmelidir. İlamda ise katkı payı gönderilen ödeneğin yarısı esas alınarak hesaplanmıştır. Dolayısıyla her memur için aynı tutara tazmin hükmü verilmiştir. Oysa yukarıda açıklandığı üzere bu hesaplamanın, ek göstergeye göre yapılması gerekmektedir. Bu nedenle de toplam kamu zararının belirtildiği şekilde mevzuata uygun olarak hesaplanması ve tazmin hükmü verilmesini teminen, 284 sayılı ilamın 17. maddesi ile verilen tazmin hükmünün bozularak, kararı veren Daireye GÖNDERİLMESİNE,

Karar verildi.